

BAUDUIN, Hippoliet Karel, sociaal strijder en publicist (Brussel 7 mei 1806 - Rome 8 januari 1882). Natuurlijke zoon van de Française Reine Eugénie Bauduin ; vroegtijdig wees ; bleef ongehuwd. Directeur van het Militair Hospitaal te Brussel van 1841 tot 1862, daarna van een krankzinnigengesticht te Ukkel ; in 1876 gepensioneerd en in de gelegenheid om talrijke reizen te ondernemen ; hij stierf op een reis door Italië en werd te Rome begraven.

Bauduin ijverde in geschrifte en door persoonlijke actie voor de materiële lotsverbetering en de culturele verheffing van het Vlaamse volk ; hij bekommerde zich zowel om de problemen van mijnen, havens, fabrieken en visserij als om onderwijs-, museum-, toneel- en bibliotheekvraagstukken. Hij ging persoonlijk de Vlaamse arbeiders in Wallonië en Noord-Frankrijk van lectuur voorzien, stichtte een volksbibliotheek te Ukkel (1864) en begiftigde het Willemsfonds (waarvan hij in 1851 medestichter was) en de bibliotheek van Roubaix met boeken ; zijn privébibliotheek vermaakte hij aan de stad Brussel, die ze aan de universiteit schonk. Hij was enige jaren voorzitter van de Brusselse toneelvereniging De Wijngaard, medestichter van de Brusselse afdeling van het Willemsfonds (1873) en erelid van het Comité flamand de France. In het voetspoor van zijn vriend V.H. Delecourt interesseerde hij zich ook voor de Nederduitse taal en letterkunde ; hierover schreef hij talrijke artikelen in het

tijdschrift *De Toekomst*, dat hij in 1857 mee had opgericht en waarvan hij tot in 1862 redacteur was.

WERKEN: *In memoriam Hippoliet Bauduin* (27 opstellen verzameld en ingeleid door Th. Coopman) (1892).

LITERATUUR: H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, II (1963); - L. Simons, *Bauduin, Hippoliet Karel*, in *Nationaal Biografisch Woordenboek*, II (1966).

LUDO SIMONS

BAUDUIN, Hippoliet Karel, in: *Nationaal Biografisch Woordenboek*, II (1966).